

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Martyrivm S. Agnetis Virginis à Diuo Ambrosio luculenter conscriptum.
Passa est circa Annum Saluatoris 304. qui fuit Constantij & Galerij Impp.
primus. Marcelli Papæ quoque primus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

Patriarcha
Hierosoly-
mitanus S.
Euthymio
templum
dificat, eius-
que reliqui-
as ibidem
transfert.

Etum cunctis præbebat. Ut verò fama obitus eius
regionem peruasit tanta omnis generis atque
dinis multitudo ad funus cohonestandum co-
fluxit, ut militum gladijs submoueri debuere,
impressione mutua sese conculcarent. Vicini pa-
tres præclarum Agonothetam & orthodoxæ fidei
defensorem eximium, singulari monumento ho-
norarunt. Patriarcha verò Hierosolymitanus no-
ua deinde eade sacra eius excepit reliquias, quæ
hodiernum vsque diem signis ac virtutibus eius
rescere dicuntur.

Vide C. Ba-
ron. Tom. 2.
Ann.

MARTIRIVM S. AGNETIS VIR-
ginis à Diuo Ambrosio luculenter conscriptum. Paj
est circa Annum Saluatoris 304. qui fuit Con-
stantij & Galerij Imp. primus. Marcel-
li Papa quoque pri-
mus.

21. Ianuarij.

Agnes virgo
admiratur à
Præfecto.

EXIMIA specie & pulchritudine virgine
la Agnes à teneris pietatis studio & optima-
rum artium disciplinis dedita, cum die quo-
dã è ludo litterarum domum properaret. Vrbis
Præfecti filius formæ illius pulchritudine tam in-
fano amore captus est, ut conspectu eius insatia-
bilis, nulla requie frueretur, nisi profapiam virgini-
nis ædesque requisisset. Cognitio autem familiaris
splendore ac nobilitate, miser ille tam læua amo-
ris flamma correptus fuit, ut cupidinis impatientis
connubialē thorum nunc blandicijs, nunc maximam
opum promissis expeteret. Totum sibi hominem
crudelis amor tam pertinaciter vendicauerat, ut
nihil non tentaret, quo furiosæ libidinis flammam
extingueret. Ingererat virginis cõspectui rutilan-
tis auri gemmarumque splendorem, amatoriam le-
uitate

itate sine fine blandiens, & stulto verborum le-
nocinio animum eius demulcens. Quæ omnia
cum virgo, pro sua in Deum pietate, despiceret,
iuuenis quotidiano Amoris fomento exæstians,
immodicis totus ardoribus adurebatur. Cuius in-
faciam furiasque miserata virgo, tali eum orati-
one cõpellasse fertur; Discede à me fomes pecca-
ti pabulum mortis. Quid stulto & inani labore
fatigaris? quid opes tuas nullo cum fructu in me
profundis? Neque enim fieri vlla ratione potest, vt
nostris quãdoque amplexibus fruaris. Iam nã alij spõ-
sõ, qui te & nobilitate & diuitijs longè superat,
consecratus sum. Is plurimis inæstimabilis pretij
gemmis me decorauit, & iam nostrum ad se amo-
rem totum rapuit. Accedit quod amplioribus in-
super me onerata promissis fouet; admirandis
facilio donis muneribusque decorandam, si illi
amore fida adhæsero, quem ego & amans casta, &
tangens munda, & accipiens virgo sum. Cuius ma-
ter virgo, est cuius pater fœminam nescit. Postre-
mo ea est pulchritudine ac decore, vt cœli etiam
sidera illud stupefiant

Oratio Ag-
netis ad fili-
um Præfecti

His auditis, iuuenis venenatis Cupidinis telis
vndique faucibus sternitur, medicorum opem per
alta suspiria frustra implorans. Cognita verò æ-
gitudinis causa pater, virginem adit auctoritate
sua, vt putabat, animum eius ad filij consensum
impulsurus. At illa constans animi, negabat abs-
que nefario scelere fieri posse, vt sacra prioris
sponsi fœdera violaret. Contra Præfectus, nemi-
nem sibi præferri debere, contendebat, quod
in sacris Præfecturæ ageret. Virgo verò propo-
sita tenax, surdas Præfecto præbebat aures; qui
vt blandicias promissaque irrita sensit, prioris
sponsi

Decentibus
ex impuro
amore.

Sponsi nomen familiamque scire voluit. Ad
 fortè tunc quidam parasitus, qui Christianis
 sacris ab infantia imbutam dixit, eoque amentem
 redactam, ut Christum sponsum suum esse crederet.
 Tunc Praefectus, imatura animi laetitia
 exulans, quasi re confecta filio suo gratulatus est.
 Sperabat enim minimo se negotio eam à Christi-
 ana fidei constantia abducturam. Novis igitur
 promissis, novis blanditijs ad nauseam usque cor-
 ratum est; quin etiam minae terribiles adhibuit,
 quae pari virtute à virgine irritae sunt. Quid multa
 Symphronius (hoc namque Praefecto nomen
 erat) viri lem in tenera aetate constantiam adman-
 parentes eius aggressus est, quibus quia nobilitatem
 praestantibus vim inferre nequebat, Christianam
 fidei professionem obiecit.

Agnes iudicio
 sinitur.

Igitur insequenti luce citata iudicio Agnes
 comparuit vultu animoque intrepida. Quae ver-
 borum lenocinijs ad reciprocum iuvenis amorem
 ta amorem, non modo abiecit, sed etiam suae con-
 stantiae maiora argumenta dedit. Ibi tum decre-
 tum, ut casta virgo nefarie Deae Vestae in virginitatis
 proposito deterueret, Tunc Agnes ad Praefectum
 Si filium tuum impurae libidinis cupiditate in-
 censum, rationis tamen capacem, & ad immortali-
 lis Dei imaginem fictum formatumque Christi
 amore recusavi, quaeso te, qua ratione falsa Deo-
 rum numina, nullo sensu praedita, colere, eisque
 ad gravem summi Dei iniuriam, divinos honores
 deferre poterò? Cui symphronius; Certe Agnes
 nisi tuae infantiae consultum cuperem, iam iam a-
 cerbas temeritatis istius poenas expeterem. Agnes
 autem: Noli inquit infantiam meam despiciere.
 Nec enim fides in annis, sed sensibus consistit, &
 Deus omnipotens mentes magis comprobatur
 quam

Sapienter
 admodum
 praefecto
 respondit.

quam ztates. Verum quoniam ad hoc video tetē-
dere, quod impetrare non poteris, quid quid tibi
videtur exerce. Symphronius non ferens hanc in-
centē fortitudinis magnanimitatem. Alterum
inquit, oculus elige; Aut deæ Vestę sacrificia; aut im-
purum meretricum ingrediere contubernium; ut
frede libidinis contagione polluta discas posthac
submissus loqui.

Ad hæc Agnes; ô os impudens; tu si Dei mei vir-
tutem probè cognitam exploratamque haberes,
verba ista nefaria, tanta impudentia, non profer-
res. Est enim ei curæ, corporis mei castitas; nec pa-
tietur me alienis sordibus pollui. Adest mihi cu-
stos corporis mei angelus bonus, qui nefarijs co-
natiibus vestris resistet, quare de Christi potentia
& bonitate cōsiliis inanes minas vestras contēno.

Tum verò Iudex ab impotenti fruore victus, ve-
stibus eam spoliari, spoliatamque ad ifornicem
petrari iussit. Sed fuit ipsius nuditas repente tan-
ta capillorum densitate vestita, aureo splendore
micantium, ut omnium oculi stupore in eam de-
fixi hærent. Prævaluit nihilominus Præfecti fu-
ror, qui eam in lupanar nefario, prò scelus, conta-
minandam detruxit. Sed primo ingressu ab angelo
excepta, tam immēso est lumine circumfusa, tan-
toque decore ornata, ut nemo oculorum, aciem in
eam intendere posset. Cumq; fixis in terram ge-
nibus incredibili mentis gaudio in tanta Dei be-
nignitate exultaret, vidit stolam miro cādore ful-
gentem ante oculos positam, quam manu appre-
hēdens corpusculo suo aptam inuenit, eaq; indu-
ta suis precibus & assiduo diuinarum laudū stu-
dio, ex impuro nefandorum scelerum domicilio,
castissimum Dei habitaculum effecit. Nam qui ne-
fandi sceleris perpetrandi cupiditate eò conflu-

Bb

xerant

Nudata ducl
tur ad lupa-
nar.

Accipit ca-
litis vestem

Præfeti fili
us à diabolo
præfocatur.

xerant, summa mentis puritate egrediebantur. **Præfeta** Præfeti filius, qui sceleris auctor extiterat ingenti sodalium suorum stipatus caterua, aduult, vidensq; alios atq; alios summa admiratione percultos, compositis ad omnem modestiam moribus egredi, cœpit eis summa verborum petulantiâ impotentiam exprobare: sublatoque cachinnu in lupanar, nihil cœleste lumen veritus, irritu dicitur ius audaciæ & temeritatis, repentina morte perinas luit. Interim sodales præforibus præsolentis voti compotem factum, moras neclere exillimabant; sed vt eorum vnus, moræ impatiens, gradum intulit, lugubri mox eiulatu infaustum malum adolescentis casum indicauit.

Ilicò fama vāgantē omnis in populum effunditur ciuitas: dissonisq; in cœlum vocibus alij malignam, alij innocentem, alij rursus sacrilegam clamabant. Præfetus verò haud sui compos, horrendis sanctis, virginem maledictis incelleret mortisq; causam indignabundus inquirere. Ceteri Agnes; Ceteri diuinum lumen reueriti incolomes egressi sunt; tuus vero filius furibunda mentis angelo corporis mei custodi insultans, per quas vides, temeritatis luit. Rursus Præfetus poterit verbis tuis fides abhiberi, si angeli virtutem quem prædicas filiū mihi excitaueris. Quam respondit Agnes, multiplex tua impietas hoc non mereatur, tamē vt diuina Domini mei Iesu Christi potentia omnib. innotescat, voluntati tue parabo. Nec mora. In orationē prostrata vim lacrymarū profudit, statimq; angelus domini consolator assistens, iuuenem ad vitæ officia reuocauit. voce magna in Christi Iesu confessionē laudē prorupit. Quæ res varios in populo motus excitauit, Deorū Pontifices, & qui augurij rē faciebant

Redit ad vitā
precib. S
virginis.

inſtam malitiæ necem accelerandam conclama-
bant. Populus ſententijs fluctuâs, nunc hoc, nunc
illud, decernendum voci ferabatur Præfectus ac-
cepto beneficio, & miraculi ſtupore mollicus,
virginē à mortis periculo liberatâ cupiebat; ſed
obſtabat Pontificum furor, & fluctuantis populi
metus. Vndè vicario ad ſeditionē populi iudice
reliſto, plenus triſtitiæ ac mœrore aq̄ceſſit.

Porro vicarius, Aſpaſius nomine, copioſo con-
ſeſſum igne excitato, voracibus eam flammis obie-
cit. Sed flammæ angelicam in virgine puritatem
veritæ, magna in circumfuſam plebem ſæuitia
conuerſæ ſunt. Victrix verò Agnes in medio rogo
illa conſiſtens, dum expansis ad orationem ma-
nibus, ingenitæ pietatis virtutiſque, cum omniū
admiratione, ſignificationem dat, gladio in gut-
tur tranſiſſo, martyrij palmam confeſcuta eſt: egre-
gio planè de cunctis hoſtibus inclita triumpho.
Parentes peracti certaminis gloria lætabundi, ſa-
crum eius corpusculum in prædolo ſuo, via Nu-
mentana, condiderunt.

Quo cum ingens fidelium turba confluere, &
gloriam virginis præclaris in cœlum laudibus ex-
tollerent, per inſidias à Paganis in effuſam fu-
gam compulſi ſunt. Accidit autem, vt Emerentia-
na Virgo, quæ cum ea pariter diſciplinis imbuta
fuera, eius tunc tumulo adſtaret. cumque omnes
Paganorum furore in fugam conuerſi fuiſſent,
ſola manſit intrepida, & magna animi con-
ſtantia facinus eorum reprehendit. Illi verò,
quæ erant impietate, Virginem in Chriſti con-
feſſione perſeuerantem lapidibus obruerunt,
quæ ſanguinis ſui effuſione Chriſti gratiam &
gloriam ſempiternam adepta eſt. Vix illa obdor-
muera, cū ſubito terra ingenti motu concutitur

S. Agnes
mittitur in
ignem.

Gladio per-
cutitur.

Emerentia-
na lapidatur
ad ſepulch-
rū S. Agnetis

Bb 2 cœlum-

dentis opinione præstans, animum ad quandam
fallis spem excitabat. Nec mora. habito consilio
iter cepit, & ad sacrum B. Agnetis tumulum ex-
cubans, opem eius assiduis precibus imploravit,
donec repente correpta sopore, virginem sibi
adesse & hiscè ferè verbis alloquentem audiuit;

Constantia
ad tumulū
eius orans,
sanatur.

Constante age, Constantia. Crede Iesum Chr-
stum Salvatore tuum, cuius bonitate modò in-
tegram corporis tui sanitatem consequeris. Ad
hanc protinus vocem euigilans, sensit se ab omni
membrorum ægitudine liberatam. Non potuit
continere se, quin ingentem lachrymarum vim
prægaudij magnitudine funderet, & Christum in
Agnete ardenti fide amplecteretur & prædicaret.

Constantia
D. Agneti
A. dem sacræ
edificat.

Domum autem reuersa, parentibus & fratrib.
incredibilem lætitiā attulit, & ut accepti bene-
ficij magnitudinem cunctis declararet, sempiter-
næq; memoria consecraret, templum D. Agneti sa-
crum construi, & mausæolum sibi in eo collocari
præcepit.

Fama interim, præclari miraculi divulgato ho-
minum sermone, longè lateq; vagabatur, omnes
que varijs languoribus oppressos, ad similem sa-
lutis spem excitabat. Nec quisquam sanè sua spe
fraudatus abscessit.

Miracula ad
sepulchrum
S. Agnetis.

Constantia autem sempiternæ dignitatis amo-
re vehementer incensa, Christo se perpetuo casti-
tatis vinculo sociavit, cuius spiritu omnes incon-
tinentiæ motus non tantum in se oppressit, sed a-
lias plurimas insigni nobilitate virgines præ-
claro virtutis exemplo ad suum insti-
tutum aggrega-
uit.

Constantia
virgo, mul-
tas ad virgi-
nitatis votū
perducit.